

דברים המותרים בשבת אך אסורים ביום חול

1. או"ח י"ג ג' נקרעה ציצית בשבת לא צריך להזדרז לפשוט אותה, יחכה עד שיגיע הבית.
2. להתפלל מעריב מבעוד יום. יש פוסקים הסוברים שמי שהתפלל פעם אחת מנחה כרבנן, שוב זה נהיה תרתי דסתרי, ומותר רק לצורך מצווה שהוא להקדים קבלת שבת. מ"ב רס"ז ג'.
3. אם הגוי בישל כמאכל בן דרוסאי וגמר את השיעור ישראל, יש אוסרים באכילה – בישול גויים, אבל לצורך שבת מותר – יו"ד קי"ג ט'.
4. תר"ל סעיף ז' אם סיכך על גב מבוי או שיש לו לחי או על גב באר שיש לה פסים בשבת זו מחיצה שמועילה לשבת אך לא לסוכה.
5. להוסיף עוד קרואים בקריאת התורה. שו"ע רפ"ב א'.
6. בעל נפש יחמיר לא לישון ביום שיתין נשמין (כחצי שעה), אבל בשבת מותר או"ח משנה ברורה ד' ל"ו.
7. בשבת אין צריך לסמוך גאולה לתפילה (שו"ע או"ח סימן קי"א על פי הגהות אשיר"י פ"ק דברכות וכל בו הלכות שבת ומהרי"ל הל' יום טוב).
ויכול לענות "אמן יהא שמיה רבה" ו"ברכו" מ"ב ק"א סעיף ט'.
8. ביום חול לא יבצע פרוסה יותר מכביצה שלא יהא נראה כרעבתן. שו"ע קס"ז א'
9. לא יאכל שום או בצל מהעלים שלו אלא מראשו ביום חול (רעבתן), אבל בשבת מותר משום חיבוב המצוה סעודת שבת. ק"ע סעיף ט', מ"ב סעיף קטן כ"ג.
10. בחול מכסים הסכין לברכת המזון ולא בשבת (סוף סימן ק"פ).
11. אם שלחו לו דבר מאכל שיאכל אותו בשבת לא יאכל אותו ביום חול אלא בשבת. מ"ב רמ"ב ד' מספר חסידים.
12. שו"ע או"ח סימן שכ"ח סעיף י"ט: חולה שאין בו סכנה מותר בבישולי אינו יהודי.
13. משנה ברורה סימן שכח ס"ק ס"ג: ומה שנשאר למוצאי שבת אסור אפילו לחולה עצמו, כיון שאפשר לבשל לו אז - ע"י ישראל.
14. במשנה בדמאי ד' א' הלוקח פירות ממי שאינו נאמן על המעשרות ושואל בשבת ואומר שעישר, מותר לאכול על פיו.
15. לפי הפמ"ג לדבר דברי חולין לשם תענוג מותר בשבת.
16. איסורי אבלות בפרהסיא.
17. עירובין (דף מג.): האומר בשבת הריני נזיר ביום שכן דוד בא, מותר בשבת ואסור בחול.

17. למ"ד אין תחומין למעלה מ- 10, אליהו יכול לבוא בשבת אבל לא ביום שישי בגלל שכולם טורחים לקראת שבת.
18. להתבטל מלימוד התורה ימשכו קצת יותר באכילה ושתייה - לת"ח (רמ"א או"ח רצ, ב)
19. כשמעיקר הדין נראה לפוסקים היתר גמור לפי ההלכה, אלא שהאחרונים החמירו בדבר, הקילו בהפסד מרובה (הקדמת הרמ"א לתורת חטאת), והוא הדין כשהשואל עני, או אפילו עשיר אך שאלתו באה מפני כבוד השבת (מהר"י מינץ טו), שכל שהוא לצורך שבת, אפילו הוא עשיר, חשוב כהפסד מרובה.
20. תשמיש המיטה למקובלים.
21. בפסחים (דף מט:): אסור לעם הארץ לאכול בשר, אבל בספר הליקוטאים (להאריה"ק פרשת בראשית) כתב שאכילת בשר לע"ה מותרת בשבת.
22. הפרשת חלת חו"ל במחשבה.
23. שתי חצרות גדורות שבכל אחת מהן כמה בתים מערבות כל אחת לעצמה. ואילו אם יש פירצה בגדר ביניהן, יכולות לערב בעירוב אחד משותף כחצר אחת. אם יש גדיש של מאכל בהמה בגובה 10 טפחים במקום הפירצה, אפשר לסמוך על זה כגדר ומערבות זו לעצמה וזו לעצמה.
- אבל במקרה כזה שיטת הרא"ש שאין מסתפק מהגדיש ביום חול כדי שלא יפחת מגובה י' ולא ישים לב ויערב זו לעצמה ובעצם יהיה כאן פירצה ולא יחול עירוב כזה.
- עצם הסתפקות הבהמה מגדיש למאכלה אינו בכלל איסורי שבת, ואם יש גדיש מותר להאכיל ממנו לבהמתו אפילו בשבת. ואעפ"כ כאן מצאנו דבר שביום חול הוא אסור לעשותו משום שבת, ואילו המעשה בשבת גופא לא נחשב איסור אלא היתר.
24. סעודה מפסקת בתשעה באב, שביום חול אסור לאכול יותר מתבשיל אחד, ובשבת אפילו כסעודת שלמה המלך.
25. גם בשבת שבאמצע תשעת הימים, מותרת בבשר ויין ובימי החול אסור.
26. מילה שלא בזמנה אסור לדחותה ביום חול, ומותר לדחותה בשבת.
27. בשבת מותר לאישה לטבול עם ציפורן לא גזוזה אך נקייה (אם אין גויה בנמצא) כמבואר במ"ב סימן ש"מ ס"ק ג', משא"כ ביום חול שמותר לגזוז, בוודאי צריכה לגזוז.
28. לשיטת השל"ה מותר בשבת לברך ברכה שאינה צריכה כדי להשלים למאה ברכות, משא"כ ביום חול.